

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Ν. Ζηοῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΟΙ ΦΟΡΟΙ

Δὲν εἶναι ἰδικόν μας ἔργον νὰ ἐξετάσωμεν ἂν οἱ νέοι φόροι εἶναι ἐπείγουσα καὶ ἀκόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῶσιν ἢ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ περιορισθῶμεν εἰς γενναίας καὶ αὐστηρὰς οἰκονομίας. Συνεπεὶς ὁμῶς πρὸς τὰς ἀρχάς, ἃς ὑπηρετοῦμεν, δικαιούμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν πάντας ὅσοι ἐπικροτοῦσιν εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἢ θεωροῦσιν ἀρκετοὺς τοὺς ὑπάρχοντας, ἂν ἐκπληροῦσιν ἤδη πρεπόντως τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις των, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει νὰ τοὺς βοηθήσωμεν εἰς τὴν πληρεστέραν αὐτῶν κατανόησιν.

Ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ φόρων, εἶναι προφανές, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐτήρησαν σιγὴν καὶ ὁ ἄμδων καὶ τὸ σχολεῖον, οἱ δύο μεγάλοι καὶ πειστικοὶ διδάσκαλοι. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ τόσον ζηλοτύπως φρουρῶν τὰ δικαιώματά του—διότι πράττουσι τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι πολιτισμένοι λαοί,—δὲν ἐδιδάχθη ἐν τούτοις νὰ μιμῆται αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν καθήκοντων. Πολιτισμὸς δὲν εἶναι μόνον τὸ νὰ θεωρῆται ἡ ψῆφος ἱερὸν δικαίωμα. Πολιτισμὸς εἶναι κυρίως νὰ μὴ θεωρῆται ἐπαχθὲς βάρος ὁ φόρος, ἀλλὰ ὑποχρέωσις ἱερά. Εἶναι βάρος τὸ νὰ πληρώνωμεν τὸν ὑπρέτην; Εἶναι βάρος τὸ νὰ καταβάλλωμεν τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἄρτου διὰ τοῦ ὁποίου τρεφόμεθα; Ἀλλὰ δὲν εἶναι λοιπὸν ἱερωτέρα ὑποχρέωσις ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην, τὸ νὰ καταβάλλωμεν προθύμως τὸ ἀντίτιμον τῆς τάξεως, τῆς δικαιοσύνης τῆς υἰείας, τῆς συγκοινωνίας, τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων μας, τῆς ὑπερασπίσεως ἡμῶν ἀπὸ ἐχθρικῶν ἐπιδρομῶν, τῆς σωτηρίας τέλος τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν μας;

Διὰ τὸ ἐλεύθερον τμήμα τῆς πατρίδος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦμεν, παρήλθεν εὐτυχῶς ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἄδικος καὶ σκληρὸς κατακτητὴς ἐπέβαλλεν ἀνίσους καὶ ἐπαχθεῖς φόρους. Τώρα ἡμεῖς ψηφίζομεν τοὺς φόρους μας διὰ τῶν ἀντιπροσώπων, οὓς ἐκλέγομεν· τὸ νὰ καταδικάζομεν δὲ τούτους εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ καταδικάζομεν ἡμᾶς αὐτούς.

Ἀλλὰ εἴμεθα πτωχοί, τὰ ἔσοδά μας πενιχρά, καὶ δυσανάλογοι πρὸς ταῦτα αἱ ὑποχρεώσεις...

Φυσικώτατον τοῦτο. Ὅταν οἱ ἡμίσεις μόνον πληρώνωμεν φόρους, ἐπόμενον εἶναι νὰ πληρώωμεν αὐτοὺς διπλοῦς. Καὶ τοὺς πληρώνομεν διπλοῦς διότι ἐξ ἀσυγγνώστου ἀνοχῆς ἀφίνομεν νὰ κλεπτώμεθα ὑπὸ τῶν μὴ πληρωνόντων. Καὶ διότι μὴ θεωροῦντες τοὺς φόρους ὡς ἱεράς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις, σπαταλῶμεν μέγα μέρος αὐτῶν εἰς τὰς δαπάνας τῆς εἰσπράξεώς των, θιγντέως πρὸς τοὺς πράγματι πολιτισμένους λαούς, οἵτινες τίμιον θεωροῦντες καθῆκον τὴν καταβολὴν τῶν φόρων, σπεύδουσι μετὰ τόσης προθυμίας νὰ τὸ ἐκτελέσωσι μεθ' ὅσης φρουροῦσι καὶ τὰ ἱερά αὐτῶν δικαιώματα.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ε'. Νηστειῶν

Μάρκ. (10, 32-45)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. Ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὁ ἂν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου καθήσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε·² δύνασθε πλεῖν³ τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθῆναι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται.⁴ Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.⁵ Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν,⁶ καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν⁷ αὐτῶν. Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον⁸ ἀντὶ πολλῶν.

Σημειώσεις.

- 1) Τοῖς ἔθνεσι = τῇ κρατοῦσῃ τῆς γῶρας Ῥωμαϊκῇ ἀρχῇ.
- 2) Δὲν ἔχετε γνῶσιν ἀκριβῆ τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον ζητεῖτε.
- 3) Δύνασθε νὰ πλεῖτε τὸ πικρὸν τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ, κατὰ θεῖαν βουλὴν, ἔχω προσοισθῇ νὰ πίνω.
- 4) Αἱ ζητούμεναι τιμητικαὶ θέσεις δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ προσωπικῆς ἐμοῦ εὐνοίας, ἀλλ' ἔχουσι ἐτοιμασθῇ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου ἐκείνοις, οἵτινες ἔργῳ θέλουσι φανῇ ἄξιοι αὐτῶν.
- 5) Καὶ τῶν δύο ἡ εὐχῆς καὶ τῶν δέκα ἡ ἀγανάκτησις αἰτίαν εἶχε τὴν κοσμικὴν φιλαρχίαν, τὴν ὁποίαν ὁμιλῶν πρὸς πάντας τούτους καταδικάζει.
- 6) Ὑπολαμβάνομενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, ἐντελῶς δεσπόζουσιν ὡς κύριοι αὐτῶν.
- 7) Μεγάλῃν πολιτικῇ δυνάμει ἐνασχυροῦντες, ἐντελῶς ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν.
- 8) Ἀντάλλαγμα.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΡΟΒΕΤΧΗ

Προλέγει ὁ Κύριος πρὸς τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστόλῃς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης φαντάζονται πλησιάζουσιν τὴν ὥραν τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος, δόξης, ἢ

φ'αλλάζονται, κοσμικήν δ'ὡς και ὕλην, δόξης, ἣν ἐκλαμ-
βάνουσι βασιλείας ἐγκαθίδρυσιν και τιμῶν ἀνθρωπίνων
πόλευσιν. Πόθος δόξης και ἀπολαύσεως τιμῶν ἐγκοσμίων
ιακατέχει αὐτούς, και τὴν πραγματικῶν τοῦ ποθοῦ τουτοῦ
ζαιοτοῦνται παρὰ τοῦ Θεανθρώπου διδασκάλου. Ἀλλὰ παρα-
καλοῦσι μάτην, και ζήτοῦσι χωρὶς νὰ λάβωσι, και εὐχονται
χωρὶς νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ ποθομένου. Ἀκούουσι δὲ μόνον
ἐπιτιμήσιν αὐτῶν αὐκ οὐδατε τι αἰτεῖσθαι και μαν-
θάνουσιν ὅτι ὁ Κύριος δέχεται και ἐκτελεῖ πᾶσαν αἴτησιν
ἡμῶν, ὅταν τὸ περιεχόμενον τῆς αἰτήσεως εἶναι ἄξιον ἐκεί-
νου πρὸς ὃν ἀναφέρεται, και ἡμῶν τῶν αἰτουμένων τοῦτο.
Ὡς ἐκεῖνοι και ἡμεῖς προσευχόμενοι ἀστοχοῦμεν τοῦ σκοποῦ
ὑπὲρ οὗ προσευχόμεθα, και ἡ δέησις ἡμῶν ἀποβαίνει στείρα
καὶ ἄγονος, διότι ἡ προσευχὴ ἡμῶν δὲν φέρει τὰ στοιχεῖα
ἐκεῖνα, ἅτινα καθορίζει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῇ
Εὐαγγελίῳ, και ὧν ἀνεῖ ἡ προσευχὴ ἡμῶν, εἶναι φωνὴ ἄνευ
σημασίας, εἶναι λόγοι ξηροὶ ἄνευ οὐσίας ἄνευ καρποῦ.

Εἶπε τις ὅτι ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ ἐσωτέρα συγκοινωνία τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι
προσευχὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦτον ἐξάγωμεν ἐκ τῆς
οὐσίας αὐτῆς τῆς προσευχῆς. Ἡ προσευχὴ εἶναι δοξολογία
και παρακλήσις. Δοξολογία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν διὰ
τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἔχει λάβῃ παρ' αὐτοῦ και ὡς πρόσωπον
και ὡς μέλος τῆς κοινωνίας και τῆς Ἐκκλησίας, και πα-
ράκλησις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ
δυνάμεων, ἀπὸ πόνων και στενοχωρίας ἀπὸ δυσπραγίας ἢ διωγ-
μῶν. Εὐγνωμοσύνη δὲ και παράκλησις εἰσὶν οἱ δύο ἐνδυνάμυν-
σαν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ αἱ προσευχαὶ αἱ ἐξερχόμεναι ἀπὸ τοῦ
βάθους τῆς καρδίας ἀνέρχονται εὐθὺς πρὸς τὸν θρόνον τοῦ
Θεοῦ. Καὶ ὁ Θεὸς ἐξοικονομεῖ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον
ἡμῶν και παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν πολλὰκις.

Εἰς ἱερὸς πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος Ἰπώνος
ἀναγέρει ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ, γυνὴ εὐσεβὴς και ἁγία, ὅτε
ὁ Υἱὸς αὐτῆς ἠτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ εἰς Ἰταλίαν, φοβουμένη
τὸν ἐκλυτον τῆς Ἰταλίας βίον, παρεκάλει τὸν Θεόν, νὰ
παρεμβάλῃ προσκόμματα τοιαῦτα, ὥστε τὸ ταξίδιον τοῦ
υἱοῦ τῆς νὰ μὴ πραγματωθῇ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἄλλα σκοπῶν
δὲν εἰσέηκουσε τῆς προσευχῆς τῆς μητρός. Ὡδήγησε λοιπὸν
τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς Μεδιόλανα, ἔνθα καὶ εὐρε τὴν σωτη-
ρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἐξομολογήσεσιν αὐτοῦ ὁ
ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ γράφει. Ἡ νύμφη τῆς μητρί μου, Κυρίε μου
ὅ, τι τότε αὐτὴ θερμῶς ἐζήτη διότι ἤθελες νὰ τῇ χορη-
γήσῃς ὅτι πάντοτε αὐτὴ μετὰ δακρύων παρὰ Σοῦ ἐζήτη.
Ναί! οὕτω πολλάκις ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ὁ ἀνθρώπος βλέπει
παρακλήσιν του θερμὴν μὴ εἰσακουμένην. Δὲν πρέπει ν'
ἀδμονοῖ ἀλλὰ νὰ περιμένῃ και θὰ εἶδῃ ὅτι ἐπ' ἀγαθῶ αὐ-
τοῦ ἡ παρακλήσις του ἐκεῖνη δὲν ἐπραγματώθη.

Ἀλλ' ἵνα ἡ προσευχὴ ἡμῶν φέρῃ πάντοτε τὰς σκοπου-
μένας ὑπ' αὐτῆς αἰτήσεις ἀνάγκη ἵνα ἡ καρδία ἡμῶν φέρῃ
πάντοτε τὴν προσήκουσαν πρὸς καρποφόρον προσευχὴν διά-
θεσιν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι θεὸς εἰρήνης και ἀγάπης. Καὶ ἡ
Ἐκκλησία θέλει ἵνα ἐπιτελῶμεν τὴν προσευχὴν ἡμῶν πάν-
τοτε ἔχοντες πλήρη εἰρήνης τὴν καρδίαν ἡμῶν. Ἐκεῖ ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἵσταται ὁ σταυρὸς και ἐπ' αὐτοῦ ἐσταυρω-
μένος ὁ Θεός Σου. Ἐκεῖ σφαιρίζεται ἐν τῇ ἱερῇ βήματι
ὁ Λυτρωτής Σου. Ἐκεῖ ἐν τῇ εἰκονοστασίᾳ τῆς οἰκίας σου
ἀνῆρτηται ἡ ἱερὰ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ Σου, ἡ τοῦ μάρτυρος
ἀγίου προστάτου σου, ὅστις βασιανίζομενος και σφαιρίζομε-
νος ἐδέετο ὑπὲρ τῶν βασιανιστῶν του. Καὶ ἐκεῖ πρὸ τῶν
ἱερῶν εἰκόνων ἐκεῖνων, πρὸ τῆς ἀναμάρτου ἐκεῖνης θυσίας,
θὰ κλίνῃς γόνυ ἱκέτου και θὰ δεηθῇς ὑπὲρ τινος ἀνάγκης
σου. ἡ θὰ δοξολογήσῃς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τινος εὐτυχίας σου.
Ὁφείλεις λοιπὸν ν' ἀφομοιώσῃς τὴν καρδίαν σου πρὸς τὰς

καρδίας τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς εἰκόσιν ἐκεῖναις εἰκονιζομένων,
και τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκεῖνῃ θυσίᾳ ἀναπαρισταμένου, και ἀφ'
οὗ εἰσαγάγῃς τὴν εἰρήνην ἐν τῇ καρδίᾳ σου, και ἀφ' οὗ
διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς πληρώσῃς ταύτην ἀγάπης και κατα-
στήσῃς τὴν καρδίαν σου καθαρὰν και ἄξιαν νὰ ἐμφανισθῇ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης και τῆς ἀγάπης, τότε ἐπι-
τέλεσον τὴν προσευχὴν σου, και ἔσο βέβαιος ὅτι ὁ Θεὸς θὰ
δεχθῇ και θὰ ἐκτελέσῃ ταύτην.

Καὶ ὅταν προσεύχησαι ἐξάγινε τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας, και τὴν καρδίαν σου ἀπὸ παντὸς πύθου
μισήτου εἰς τὸν Θεόν. «Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνο-
μάζων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. (Β' Τιμ. 2 19) Ἡτοι ἐὰν ἐν
δοξολογίαις και παρακλήσεσιν προσφέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου, ὀφείλομεν νὰ ὤμεν και τηρηται τῶν ἐντελῶν αὐτοῦ,
διότι ἄλλως ἐὰν παρουσιαζόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ παραβάται
τῶν ἐντολῶν Του, και πλήρεις ἀδικιῶν, ἡ προσευχὴ ἡμῶν
δὲν θὰ γίνεταί εὐπρόσδεκτος. Καὶ ἀποδείξῃς οἱ τοῦ Ζεβε-
δαίου υἱοί, ὅτι τινες εὐχόμενοι τὴν ἀπόκτησιν κοσμικῶν πραγ-
μάτων, ξένων τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ, και τῆς προσευχῆς
αὐτῶν ἡσυχῆσαν, και ἐπιτιμήσεως ἀντὶ εὐλογίας ἔτυχον.

Ἐκεῖνος ὅστις ἔχων μεστήν τὴν καρδίαν μίσους και τα-
ραχῆς τολμᾷ νὰ κλίνῃ γόνυ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης
και τῆς εἰρήνης, και νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ εὐεργεσίας, αὐτὸς
δὲν εἶναι ὡς ὁ πειράζων τὸν Κύριον.

Ἀλλ' ὁ Χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ποτε ὡς ὁ πει-
ράζων τὸν Κύριον. Καὶ ἐκτείνων τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν
Θεόν, και διανοίγων τὴν καρδίαν αὐτοῦ διὰ τῆς προσευχῆς
ἐνώπιον αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ ἐμφανίσῃ τὴν κακίαν ἐνώπιον
τοῦ Παναγάρχου, τὴν ἀκολασίαν ἐνώπιον τοῦ Πανάρχου και
ἀναμαρτήτου. Ὁφείλει ὁ Χριστιανὸς πρὶν ἢ προσευχηθῇ
νὰ προετοιμασθῇ καταλλήλως εἰς προσευχὴν. Ὁφείλει νὰ
πληρώσῃ ἐλαίου ἀγάπης τὴν λυχνίαν αὐτοῦ, ἵνα αὐτὴ
διακμήν ἐπὶ πολὺ ἀνημμένη, και διαχέῃ καθαρὸν και ἁγνὸν
τὸ φῶς. Ὁφείλει νὰ πληρώσῃ εἰρήνης τὴν ψυχὴν και τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα ἡ θεία ἀκτίς τῆς θείας χάριτος εὐρὴ ἐν
αὐταῖς οἰκείον και προσφιλὲς αὐτῷ ἐνδιαίτημα. Ὁφείλει νὰ
μεταβάλῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς θυσιαστήριον, και ἐνθεῖς
ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ τῆς ἀγάπης και ἀντὶ λιθάνου τὴν ἀγα-
θότητα ν' ἀπειθῇ τὴν προσευχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν,
βέβαιος ὅτι αὕτη θ' ἀνέλθῃ οὕτω πως ἐφωδιασμένη μέχρι
τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Χριστιανέ, ἀγάπησον ἱν' ἀγαπηθῇς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐξα-
γινίσθητι ἱν' ἀγαθῇς ὑπ' αὐτοῦ, ἔσο συμπαθὴς και θὰ τύχῃς
τῆς συμπαθείας και συγγνώμης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς μίαν
θέλει προσευχὴν, μίαν και μόνην δέχεται δοξολογίαν, τὴν
προσευχὴν, ἥτις ἀποπνέει τὸ ἄρωμα τῆς ἀγάπης, και τὸν
αἶνον, ὃν ἐκπέμπουσιν ἀντὶ χορδῶν, τῆς ἀρετῆς αἱ ἀκτίνες.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

41

ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΡΜΑΣ

Ἐλευθέριος Ἰλιν ἐπὶ τῆς Οὐλῆς τῆς ἀστρονομίας. Ὑψηλὸς και
εὐρύστερος ὡς αἰωνόβιος δὲδω, ἀγέρωνος τῶν Τούρκων καταφρονήτης
τὸ ἀρματολὶκὸν ἀτάραχος ἐνέμετο τῶν Σαλῶν. Ἀεὶς τοῦ πάνθη-
ρος καταφρονήτης καθύστα, ὅπου δὲν φθάνει τοῦ δολοφόνου τουρκολοῦ
ἡ βολή, ὑπερήφανος κύριος τῆς παιδείας.

Ἀλλ' αἱ μεγάλα ψυχὰ δὲν ὥσι μόνον δι' αὐτὰς, ἀλλ' ὑπὲρ
τῶν πολλῶν συμπαθεῖς και συμπονεῖς και ἀποθησκουσιν. Ὑπε-
ραπιστής λοιπὸν τῶν καταδυναστευομένων Χριστιανῶν τιμωρὸς και
κολαστής ἦτο τῆς αὐθαλείας τῶν Τούρκων. Καὶ διε τοῦ Μοροζίνῃ
αἱ σάτιργες τοῦ ἐρετήριον ἐσήμεναν ἀνὰ τὴν Ρούμελην και τὴν Πε-
λοπόννησον εὐλογοῦμενος ὑπὸ τοῦ Σαλῶν Φιλοθίου ἡπλωσεν εἰς
τῶν ἐλευθέρων ἀνέμων τὰς πνοὰς τὴν σημαίαν του. σημαῖαν ἀναστά-
σεως ἐθνικῆς, ὑπερήφανον κυματίζουσαν ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι
Δαμίας και μέχρι τῶν θηῶν.

Τῶν Βενετῶν, κακῶν ἰδιοτελῶν δαιμόνων, τὰ ὑποπλά ἔργα καθο-
ρῶν, ἀφ' οὗ ἐβοήθησαν αὐτοὺς εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς Ναυπάκτου και
τοῦ Ἀντιρρίου, ὅπως πρότερον με πεντακοσίους ἀρματολούς εἶχεν
οὐλοφροῦν τῶν Σαλῶν και τοῦ Λιδωρικίου τοὺς Ὀσμανίδας,
ἐφάσας ὑπὲρ τοῦς διαχιλλοὺς ἐξ αὐτῶν, εὖτω και τῶρα ἂν ἀπο-
γῇ εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Δαμίας ἡγιατὶ ἐκλεισθήκατο ὁκτὼ πα-
σάδες, ἀλλ' ὅμως νικήσας και καταδύκων τὸν Σεραικήν τῶν θη-
ῶν πυρπολεῖ τὰς θήσας, προσβάλλει τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Ἰππὴν
και ἐγείρε οὗ τῆς Ἀταλάντης κύριος τετρακοσίους ἀγῶν μόνον, και
ἐκλεισθήκατο ἀφ' οὗ τοὺς ἐσκόπισε οὐ τίς αὖτις πάντας.

Τῶν Τούρκων τὴν θρησκείαν μισῶν και τῶν Βενετῶν τὴν ἀδωρον
ἐλευθερίαν, μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ρούμελης ἀρματολῶν ὑπὸ τὰς
εὐλογίας τῶν ὀρχηρίων Δορλῆς, Βεθόας, θηῶν και Σαλῶν ἱδρυ-
σαν κράτος τὴν ἑλληνικὴν αὐτὸν ὁμον και ἐλευθερίαν ἀπὸ Ἡπείρου μέχρι
Δεβαδελίας οὐδὲ εἰς λόγους μὴ τὸν ἀπεσταλμὸν τῆς Βενετίας δεχ-
θέντες πόλεμον δ' ἀγῶνισαν πρὸς τὴν ἀθέως και ἀτίμως τοὺς Ἀγα-
ρηνοὺς ὑπηρετοῦντας Διμπεράκη Γερακάρην κηρύξαντες.

Καὶ ἐνίκησεν μὲν αὐτὸν μετὰ τοῦ εὐχέτου και συναγωνιστοῦ αὐτοῦ
Φιλοθίου παρὰ τὰ Σάλωνα και, καταδύκων, εἰς δευτέραν μάχην ἐν
Καρπεντίῳ, και οἱ τρεῖς αὐτὸν πύον και δολοφόνον. Ἀλλὰ
μετὰ τὴν νίκην δὲν ἀντήχησαν παῖδες χαῖας. Ὁ Κόρμας μετὰ τοῦ
Φιλοθίου, ἥρωικοι δόσχοιροι, προμαχόντες ἔπειτα, και ἐκλεισθὲ μετ'
αὐτῶν και ὁ ἀνατὴλὼν ἀστὴρ τοῦ φωτισμοῦ τῆς ἐλευθερίας.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΤΑ «ΠΑΤΡΙΑ»

Γ'

Ἐλέγομεν ὅτι τὸ μέγα ἔργον τῆς συνενώσεως τῶν ἐθνι-
κῶν αἰσθημάτων και πόθων, τῆς συσσωματώσεως αὐτῶν εἰς
μίαν μεγάλην ἐθνικὴν δύναμιν δὲν δύναται διὰ τοὺς ἐκτε-
θέντας λόγους ν' ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις.

Νῦν δὲ προσθέτομεν ὅτι οὐδ' οἱ πολλοὶ εἶναι ἀφ' ἐαυτῶν
ἐκανοὶ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσιν και ὁμολογίαν τῶν ἰδίων
πολιτικῶν σφαλμάτων, και εἰς ἀνδρικὴν ἀπόφασιν μετανόας
και διορθώσεως ἐαυτῶν. Οἱ μάρτυρες ὑπὲρ τῆς πίστεως και
τῆς ἀληθείας πάντοτε ὑπῆρξαν ὀλιγάριθμοι, δι' αὐτοὺς και
ἐκαμον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους και ἐτιμήθησαν ὡς
ἀνώτεροι ὄντα. Λοιπὸν μὴ ζητοῦμεν παρὰ τῶν πολλῶν ὅ, τι
οὔτε ἔχουν συνήθως οὔτε δύναται νὰ προσφέρουν. Οὗτοι
αἰσθάνονται και λυποῦνται διὰ τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, και
τοῦτο εἶναι ἀρκετόν· διότι καθὼς εἴπαμεν, ἀκριβὲς διὰ
τοῦτο θὰ πεισθῶσι προθύμως και θὰ ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν
φωνὴν τῆς Πατρίδος, ὅταν εἰλικρινῶς καλέσῃ αὐτούς. Καὶ
θὰ σπεύσωσιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδωσιν και νὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ
φωνὴ αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀντήχησις τῶν ἰδίων αὐτῶν
πόθων και αἰσθημάτων, ὅτι ἡ καρδία ἡ ὅποια καλεῖ πρὸς
αὐτοὺς, πείζεται και αἰμώσσει διὰ τὰ παρόντα κακά, ὅπως
και ἡ ἰδική των, και ἀρκεῖ μόνον νὰ πεισθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι
εἰς ἡ δύο ἢ πέντε ἢ δέκα ἢ ἑκατὸν οἱ ὁμόφρονες, ἀλλ'
εἶναι ὅλον τὸ Γένος ἐπὶ πάσης τῆς Γῆς, και ὅτι οὐαὶ
και ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ τολμῇ νὰ δημοκο-
πήσῃ και παίζῃ με τὸν ὀκεανὸν τῶν αἰσθημάτων τούτων.

Ὁ Θεὸς Πάτων ἐδίδαξεν ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι κακὸς
θεληματικῶς του (οὐδεὶς ἐκὼν κακός), ἀλλ' ὅτι πάντες
σφαλλόμεθα ἐξ ἀγνοίας και ἀμαθείας. Ταῦτα ἀναλογιζόμε-
νοι και ἐνθυμούμενοι ὅτι και ἄλλα ἔθνη διήλθον τοιαῦτα
στάδια ἀκαταστασίας και ὅμως διὰ τῆς διδασκαλίας και
τῆς ἐξαπλώσεως τῆς γνώσεως ἡσθάνοντο τὰ καθήκοντα
των πρὸς τὸ ὄνομά των, πρὸς τὴν ἱστορίαν των, πρὸς τὴν
πατρίδα των και διαωρῶθησαν, δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρυνώ-
μεθα, ἀλλὰ τούναντίον νὰ ἐξετάσωμεν και μάθωμεν πῶς
ἐκεῖνα ἐνήργησαν και ἀνέστησαν ἐκ τῆς διαφθορᾶς, ἵνα ἐργα-
σθώμεν και ἡμεῖς ὁμοίως. Οἱ πρὸ τοῦ Λυκούργου Σπαρτια-
ται ὑπῆρξαν ἀνομιώτατοι και ἀγριώτατοι πάντων τῶν Ἑλ-
λῶν· και ὅμως μετὰ ταῦτα ἡ Σπάρτη ἀπέβη νὰς, ἐν ᾧ
ἐλατρεύετο ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ. Οἱ Ἀγγλοὶ ὑπῆρξαν ἄλλοτε

ποσοῦτον διεφθαρμένοι, ὥστε ἔχι μόνον οἱ δικασταί, οἱ βου-
λευταὶ και ὑπουργοὶ ἀλλὰ και αὐτοὶ ὁ βασιλεὺς ἐδωροδο-
κοῦντο, οὐδ' ἐπεχείρουν καὶ νὰ κρύψουν τὸ πρᾶγμα, Ὁλ-
λανδικὰ δὲ ἐχθρικά πλοῖα εἰσέπλεον τὸν Τάμεσιν μέχρι
Λονδίνου! Ἡ Γερμανία ἐπὶ αἰῶνας ὑπῆρξε τὸ θέατρον
ἐσωτερικῶν διχονοιῶν και πολιτικῆς διαφθορᾶς σπανίας ἐν
τῇ ἱστορίᾳ. Καὶ ὅμως τὰ ἔθνη ταῦτα ἡδυνήθησαν ν' ἀπο-
βάλωσι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον και ν' ἀναστῶσιν εἰς νέαν
ζωὴν και ἀκμήν. Καὶ κατάρθωσαν τοῦτο οὐχὶ διὰ θαύμα-
τος, ἀλλὰ διὰ τοῦ τύπου, διὰ τοῦ στρατοῦ, διὰ τῶν εχο-
λείων, διὰ τῆς ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἀρχόντων, διὰ τῶν ἀρί-
στων και σοφωτάτων τέκνων των, διὰ τῆς νομοθεσίας, διὰ
τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ τῆς καθολικῆς συναμοθήσεως ὅτι
τοιαύτη κατάστασις ὅχι μόνον πραξενεὶ αἰσχος εἰς τὸ ἔθνος
ἀλλὰ και συνεπάγεται μεγάλους ἐθνικοὺς κινδύνους. Πάντας
τούτους τοὺς παράγοντας τῆς ἐθνικῆς βελτιώσεως ὀφείλο-
μεν και ἡμεῖς νὰ χρησιμοποιοῦμεν ὡς τάχιστα· τὰ σχολεῖα
ἐχρησιμοποίησamen ἤδη πρὸ πολλοῦ και δι' αὐτῶν ἐμάθομεν
ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀπὸ Κύπρου μέχρι Βιτωλίων εἴμεθα ἐν ἔθνος
και ἔχομεν τὰ αὐτὰ συμφέροντα και τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν ψυ-
χὴν· καιρός δὲ εἶναι νὰ ληθῇ γρήγορα φροντίς και περὶ
τῶν λοιπῶν. Τοῦτο δὲ θὰ γίνῃ ὅταν και παρ' ἡμῶν καταστῇ
κοινὴ πεποίθησις ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξακολουθήσις τῆς κατα-
στάσεως ταύτης οὐ μόνον αἰσχος προξενεὶ εἰς τὸ ἔθνος
ἀλλὰ και ἡμῶν ὄνομα ἀλλὰ και μεγάλους συνεπάγεται κινδύνους
εἰς ὅλον τὸ ἔθνος. Πρὸς τὴν καθολικὴν ἀπαίτησιν ταύτην
τοῦ Γένους οὐδεὶς ἀρχῶν και οὐδεὶς κομματάρχης θὰ τολ-
μήσῃ ἢ θὰ δυνήσῃ νὰ ἀντιστῇ.

Τοιοῦταν ἰδεῶν ἐμφορούμενα τὰ «Πατρία», ἀνέλαβον ἀ-
ξιοτίμης Κύριε, ἀποτεινόμενα πρὸς τὸ Γένος νὰ κηρύξωσιν
πρὸς αὐτὸ ὅ, τι αἰσθάνονται ὡς ἐθνικὸν καθήκον και ὅπως τὸ
αἰσθάνονται. Φρονοῦσι δὲ ὅτι καθὼς τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα
ταῦτα εὐρίσκουσι σήμερον ἡμῶν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλή-
νων, οὕτως ἂν κατορθωθῇ ὥστε ταῦτα νὰ μεταβληθῶσιν εἰς
στερεὰς πεποιθήσεις και πᾶσα πρᾶξις και ἐνέργεια πάντων
ἡμῶν νὰ κανονίζεται κατὰ τὰς πεποιθήσεις ταύτας, τότε,
εὐκόλως ἐννοεῖ ἕκαστος, τὸ κέρδος ἔσται μέγιστον.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνῶμη καὶ ἰδεολογία

Οὐδὲν πληροὶ τοσοῦτον ἄλγους τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅσον
ἡ πτώσις τοῦ Βυζαντίου, τοῦ συγκεκριμένου ἑνὲς ἐν αὐτῷ
τὰς περιπεθεστέρως τῶν ἀναμνήσεων και τὰς πλείους και
πολυτιμωτέρας τῶν παραδόσεων τοῦ ἔθνους, ἀτελείωτος
εἰς αὐτὸ, ὡς εἰς κεφαλὴν τῆς ὀλομελείας. Ἐκεῖ τοῦ ἀρ-
χαίου πολιτισμοῦ τ' ἀνεκτίμητα λείψανα και τῆς θρησκείας ἡ
ἀμείωτος παρακαταθήκη πρὸ πάντων ἀπεθροαιεῖστο,
παρέχοντα τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος τὸ ζώπιον.

Παῦλος Καλλιγᾶς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν»
ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐτους 1904 ἀρ. 1,000.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Π. Π. Ἐν τῇ παύσῃ, τὸ ἀνέγνωμεν τοσοῦτο μᾶλλον εὐα-
ρέστως καθύστεν τὸ ὑπηγόρευσε προδήλως χρηστὴ ὑπὲρ τῶν «Πα-
τριῶν» διάθεσις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς δημοσίας ἀρχὰς ἀποστελ-
λομένων φύλλων ἐκατοννίσθη μετὰ συνεννόησιν τῆς Διευθύνσεως
πρὸς τοὺς προέταμένους αὐτῶν. Ἀν ὅμως περιπίπτουν φύλλα τινὰ
εἰς κακὰς εἰρας, τοῦτο θὰ φανῇ ἀπὸ τῆς προσεχούς ἐδομαδὸς ὅτε
ἀρχομένου τοῦ Γ'. ἔτους θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀποφασισθεῖσα ἤδη μετα-
βολὴ τῆς διανομῆς κατὰ τρόπον ἐπιτρεπόμενον νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ
μᾶλλον ἐπείγουσαι αἰτήσεις εἰς ἐλαττώσεων τῶν διὰ τῶν δημοσίων
και δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν διανεμομένων φύλλων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΦΚΣΤ' ΤΗΣ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1859 ΚΑΙ ΒΥΣΑ' ΤΗΣ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 20.500.000

ΔΙΗΡΜΕΝΟΝ ΕΙΣ 205.000 ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΔΡΑΧΜΩΝ 100 ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΚΩ ΕΤΗΣΙΩ ΠΡΟΣ ΔΡ. 2 1/2 ΟΥΟ ΜΕΤΑ ΛΑΧΝΩΝ

ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΛΗΤΕΩΝ ΛΑΧΝΩΝ ΔΡ. 10.925.000

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ 105.000 ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Τιμή εκδόσεως καθ' ὁμολογίαν δρ. 100.—

Χαρτόσημον « 0.50

Σύνολον δραχμαὶ 100,50 καταβλητέα κατὰ δόσεις ὡς ἐξῆς:

Α'. δόσις δρ. 25,50 κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἀπὸ 10 μέχρις 20 Μαρτίου 1904.
Β'. » » 25 ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Μαΐου 1904.
Γ'. » » 25 ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1904.
Δ'. » » 25 ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Νοεμβρίου 1904.

δρ. 100,50

Οἱ προτιμῶντες δύνανται νὰ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐπὶ ἐκπτώσει δρ. μιᾶς, ἥτοι ἀντὶ δραχμῶν 99 50/100.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 20ῆς Μαρτίου 1904.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΡΑΠΕΖῇ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ LIMITED.

ΤΡΑΠΕΖΗ ΑΘΗΝΩΝ.

ΤΡΑΠΕΖΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ πᾶσι τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, τῆς ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ LIMITED καὶ τῶν ἐτέρων ἀνωτέρω Τραπεζῶν.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐνεργουμένας ἐγγραφὰς γίνονται πληρωμαὶ δεκταὶ καὶ εἰς ἐπιταγὰς τραπεζικὰς ὀφείας ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς χρυσόν, τῆς τιμῆς κανονιζομένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τιμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἐγγραφαὶ γίνονται ἐπίσης δεκταὶ ἀπὸ σήμερον δι' αἰτήσεων ἢ δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συναποστελλομένου τοῦ ἀντιτίμου τῆς πρώτης δόσεως ἢ τοῦ ὅλου ἀντιτίμου τῶν ἐγγραφομένων ὁμολογιῶν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντιτίμου γίνεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μόνον ἐπὶ καταβολῇ κατὰ τὴν ἐγγραφὴν δρ. 99,50 διὰ τὸ ὅλον τίμημα ἐκάστης ὁμολογίας δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας, συναποστελλομένης ἐπιταγῆς ὀφείας τραπεζικῆς ἐπὶ Ἀθηνῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ ἐπὶ Λονδίνου, Παρισίων ἢ Βερολίνου εἰς χρυσόν. Τὰς εἰς χρυσόν ἐπιταγὰς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θέλει τρέφει εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἀνταλλάγματος τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως, ἀποστελλομένου λογαριασμοῦ τῷ ἐγγραφομένῳ.

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν παραδίδονται τοῖς ἐγγραφομένοις προσωριναὶ ἀποδείξεις, ἀντάλλαχθόσμεναι δι' ἀνωνύμων προσωρινῶν τίτλων κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως, ὅτε θέλουν παραδοθῇ οἱ προσωρινοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι ἐντελῶς ἐξωφλημένοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ὁλόκληρον τὸ τίμημα ἀπ' ἀρχῆς.

Οἱ ὀριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι παραδίδονται τοῖς ὁμολογιούχοις κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως ἐπὶ ἐπιστροφῇ τοῦ προσωρινοῦ ἀνωνύμου τίτλου. Κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς τῆς τελευταίας δόσεως παραδίδονται οἱ ὀριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὅλον τίμημα τῶν ὁμολογιῶν.

Εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγγραφομένους ἀποστέλλονται αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς. Τοὺς προσωρινούς καὶ ὀριστικούς ἀνωνύμους τίτλους ὀφείλουν οὗτοι νὰ παραλάβωσιν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τούτους πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν τίτλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀποστολῇ πρὸς αὐτοὺς τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως καταθέσεως.

Πρώτη Κλήρωσις μετὰ λαχνῶν τῇ 1 Ἰουνίου 1904

ταύτης δὲ καὶ τῶν ἐπομένων κληρώσεων τοῦ 1904 μετέχουσι καὶ οἱ προτιμῶντες τὴν κατὰ δόσεις καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου, ἐὰν κατέβαλον πρὸ τῆς κληρώσεως πάσας τὰς πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς κληρώσεως ληξιπροθέσμους δόσεις.

ΟΡΟΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἐν ὑπερμερίᾳ περὶ τὴν καταβολὴν μιᾶς, ἢ καὶ πλείονων δόσεων, οἱ ὁμολογιούχοι βαρύνονται διὰ τόκου ὑπερμερίας πρὸς 5 0/0 κατ' ἔτος.

Ἐὰν αἱ καθυστερούμεναι δόσεις δὲν καταβληθῶσι μετὰ τῶν ὀφειλομένων

τόκων ὑπερμερίας τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1905, ἡ ἐκδοθεῖσα προσωρινὴ ἀπόδειξις ἢ ὁ ἐκδοθεὶς προσωρινὸς τίτλος δὲν μετέχουσι τῶν κληρώσεων, καὶ ἀποβαίνουνσιν αὐτοδικαίως ἄκυροι, τὸν δὲ ὀριστικὸν τίτλον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται ἄνευ εἰδοποιήσεώς τινος τοῦ ὁμολογιούχου νὰ ἐκποιήσῃ διὰ δύο μεσιτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁμολογιούχου, ἀφοῦ δὲ πληρωθῇ αὕτη ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ὀφειλόμενον μέρος τοῦ ἀντιτίμου μετὰ τῶν τόκων διὰ συμψηφισμοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος τιμήματος, τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον καταθέτει παρ' ἐαυτῇ ἀτόκως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθυστετήσαντος ἐπὶ προσαγωγῇ καὶ παραδόσει τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου.

Οἱ παραδοθόσμενοι τοῖς ὁμολογιούχοις ὀριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι θὰ φέρωσι προσηρ ἡμένα τὰ μέχρις ἐξωφλήσεως τοῦ δανείου ἐτήσια τοκομερίδια πρὸς δρ. 2 1/2 ἑκάστον, τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν ἀρχομένου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1905.

Αἱ κληρούμεναι εἰς τὸ ἄρτιον ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου μετὰ τὴν κλήρωσιν τοκομεριδίου μετὰ τοῦ τοκομεριδίου τούτου. Ἡ πληρωμὴ τῶν λαχνῶν γίνεται τῶν μὲν κληρουμένων κατὰ τὴν Α'. ἐξαμηνίαν τῇ 30 Ἰουνίου, τῶν δὲ κληρουμένων κατὰ τὴν Β'. ἐξαμηνίαν τῇ 30 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Εἰς τὰς μετὰ λαχνῶν κληρουμένας ὁμολογίας καταβάλλεται πρὸς ἐξόφλησιν μόνον ὁ λαχνός.

Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνῶν ἐξοφλητέων ὁμολογιῶν γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς ὁμολογίας, φέροντος προσηρημένα πάντα τὰ μεταγενεστέρας λήξεως τῆς ὀρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμέρας τοκομεριδία. Τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν τοκομεριδίων τούτων ἐκπίπτουνται ἐκ τοῦ πληρωτέου κεφαλαίου ἢ λαχνοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δανείου γίνεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς.

Αἱ ἐκάστοτε κληρώσεις, ὧν μετέχουσιν ἀπ' ἀρχῆς αἱ 205.000 ὁμολογίαι, ἐνεργηθῶσονται κατὰ τοὺς συνημμένους πίνακας.

Αἱ κληρώσεις γίνονται δημοσίᾳ ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ ἐν Ἀθήναις Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, συμπαρασταμένου τοῦ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου καὶ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ κλήροι θέλουσι τοποθετηθῇ ἐντὸς κληρωτίδος πρὸ τῆς πρώτης κληρώσεως μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, τοῦ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφεμένης Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὃ ἡ κληρωτίς κλείεται διὰ δύο κλειδῶν, ὧν τὴν μίαν φυλάττει ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἑτέραν ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, καὶ σφραγίζεται διὰ τῶν σφραγίδων τῶν Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Βασ. Ἐπιτρόπου.

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἀνοίγεται ἡ κληρωτίς μόνον μετὰ προηγουμένην, βεβαίωσιν τοῦ ἀλομάντου τῶν σφραγίδων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς, σφραγίζομένη καὶ κλειομένη αὐθις μετὰ τὸ πέρας τῆς κληρώσεως.

Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς πενήτηκοντα πέντε ἐτῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ οἰκείου χρεωλυτικοῦ πίνακος, τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἐξοφλουμένων ὁμολογιῶν κληρουμένων κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 1 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη κληρωσις ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον θέλει γίνεαι τῇ 1 Δεκεμβρίου 1908.

Ἐὰν ἐγγραφῶσιν ὁμολογίαι κλείονεσθαι ἐκδοθόμεναι εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν 105.000, ἡ Διοκίσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπιφυλάσσει ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κατανομῆς, ἐνεργηθῆσμενης πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς Β' δόσεως.

Ἡ καταβολὴ τῶν ἐπομένων τῇ πρώτῃ δόσει καὶ ἡ παράδοσις τῶν προσωρινῶν καὶ τῶν ὀριστικῶν τίτλων γενήσεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐγγραφέντος ἢ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καταστήματι, ἐνθα ἐγένετο ἡ ἐγγραφὴ, ἢ παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὴν ἀντάλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων πρὸς τοὺς ὀριστικούς Τράπεζα δύνανται ὅπως μὴ τηρήσῃ τὴν ταυτότητα τῶν ἀριθμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 27 Φεβρουαρίου 1904.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς,

Σ. ΣΤΡΕΪΤ